

HÉT MAGAZINE VOOR DE
NEDERLANDSE SPORTVISSER

€2⁵⁰

VISBLAD

OLDSKOOL **OP SNOEKBAARS**

Sportvisserij
Nederland

VISBLAD TV: MATCHVISSEN OP HAVENVOORN >> STEKHOPPEN VOOR
KOUDE KARPERS >> 15 TIPS VOOR DE PIJLEN VAN SCHEVENINGEN >>
YOURI'S GROTE WENS IN VERVULLING >> WINTERVOORN MET DE NIMF

Te midden van het kunstaasgeweld in de snoekbaarsvisserij is het penvissen wat in de vergetelheid geraakt. Toch heeft deze manier van vissen zijn charmes en ook zo zijn voordelen. Rick Rits (31) licht die toe tijdens een dagje *old skool* pennen op de Zaan.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

PENVISSEN, GEEN ZWAARE DOBBER!

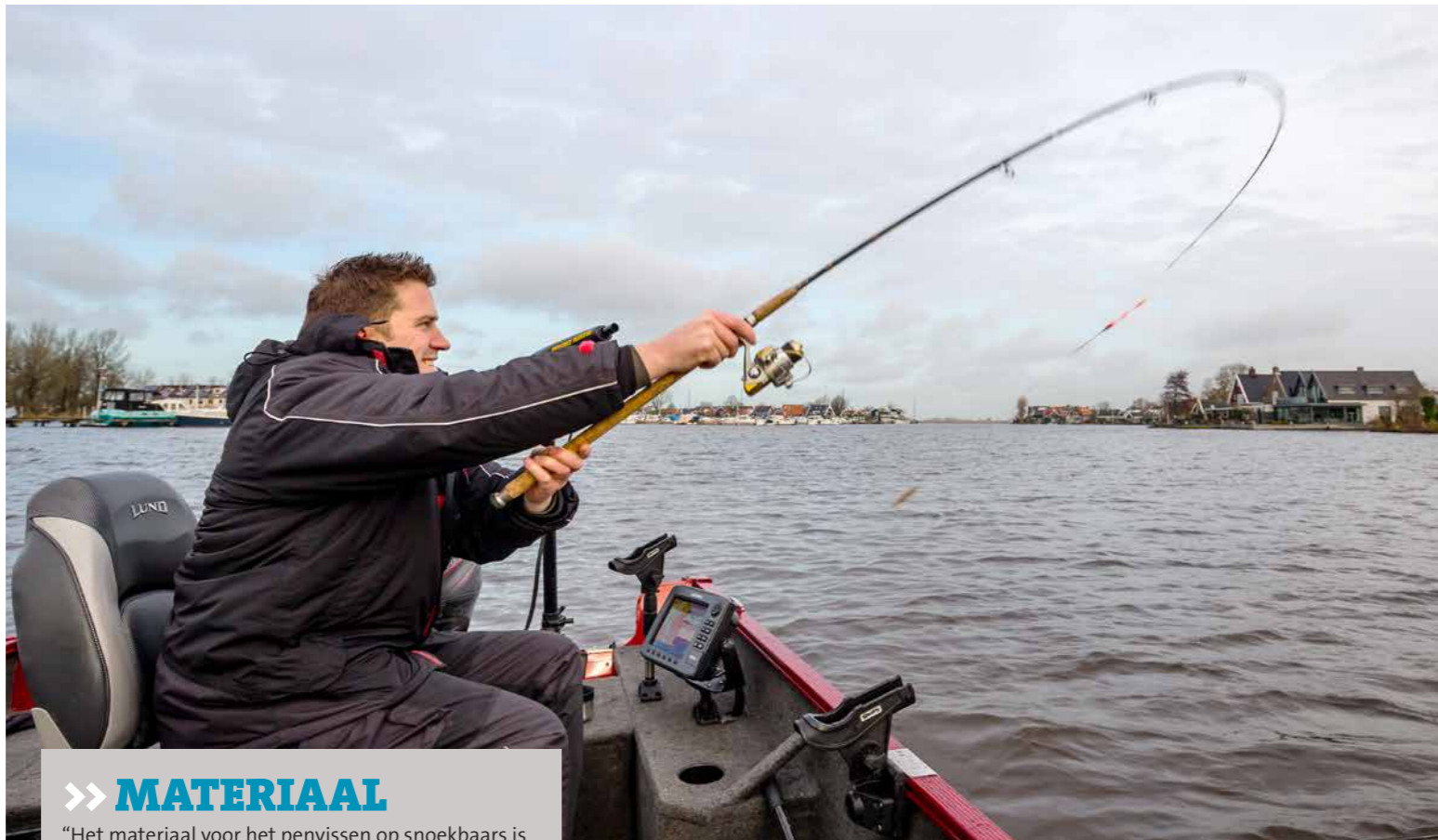
Het is een ietwat eigenaardig gezicht: de lange, slanke snoekbaarsdobber die plat en roerloos op het donkere water van de Zaan ligt. “Die ligt zo prima hoor”, verzekert Rick ons terwijl hij op zijn bootstoel hengel nummer twee visklaar maakt. “Het stuitje heb ik op overdiepte afgesteld, zodat de dode aasvis mooi plat op de bodem wordt gepresenteerd. Om de snoekbaars de kans te geven die zonder enige weerstand te pakken, geef ik na de worp ook nog wat extra lijn”, zegt hij terwijl-ie de buik van een spiering open snijdt. “De ingewanden die zo vrijkomen zorgen voor een extra geurspoor in het water.”

RUSTIG AAN DOEN

Het luchtje wordt snel opgepikt, want niet veel later komt een van de dobbers tot leven. In een mum van tijd gaat die van horizontaal naar verticaal. Snel draait Rick de andere hengel binnen, om die vervolgens opzij weer in te werpen. “Zo maak je toch extra kans op vis.” Hij heeft er de tijd voor, want snel aanslaan is bij deze visserij uit den boze. “Dan mep je de aasvis vrijwel altijd uit de bek van de snoekbaars. Je moet ze echt even de tijd geven om door te bijten.” Onderwijl is de dobber begonnen aan een wandeling. Eerst ietsje naar links, dan duikt-ie onder, om vervolgens rechtsaf te slaan en richting de boot te komen.

HEEL VOORZICHTIG

Op het moment dat de snoekbaarspen weer tot stilstand is gekomen en onder gaat, acht Rick het moment gekomen om de haak te zetten. Hij draait de nylon lijn strak, heft de hengel met een vloeiende beweging en... slaat een gat in de lucht. Ietwat verbijsterd draait hij de montage binnen. De spiering zit nog op de haak

>> MATERIAAL

“Het materiaal voor het penvissen op snoekbaars is vrij rechttoe rechtaan. Kies als hengel een relatief slappe stok van 2.70 tot 3.00 meter lang. Zo kun je wat extra afstand maken bij de worp én blijft de aasvis goed op de haak zitten. Op de spinmolen zit 22/00 nylon waar een stuitje op komt om de snoekbaarsdobber op de juiste diepte af te stellen. Het benodigde werpgewicht knijp je ook op deze lijn en aan het uiteinde hiervan bevestig je een langstelige haak maat 1/0 of 2/0. Als aas kies ik voor spiering, voorn, kolblei of riviergrondel. Daarbij gaat de haak door de lip van de dode aasvis – of door de staart als je met het achterste stuk van een door de helft gesneden aasvis aan de slag gaat.”

en is vrijwel intact. “Je ziet zelfs geen tandafdrukken staan. Dan heeft de vis hem heel erg voorzichtig gepakt en waarschijnlijk slechts losjes tussen zijn kaken gehouden. Terwijl ze de hengel soms ook bijna uit de boot trekken.” De spiering gaat snel weer te water. “Hopelijk krijgen we nog een kans.”

EXTRA METERS MAKEN

Om het geluk een handje te helpen, draait Rick met korte tussenpozen van beide hengels telkens een halve

meter lijn binnen. Dit om extra meters te maken en de vis te activeren. “Op sommige dagen pakken ze de aasvis op het moment dat die over de bodem sleept, op andere dagen juist als die stil ligt. Voel je iets van weerstand, stop dan direct met draaien. Anders verpruts je mogelijk de kans op een aanbeet.” Na een goed half uur besluit Rick om te verkassen. “Meestal geef ik een stek zo’n twintig minuten de kans, maar gezien die snelle aanbeet ben ik wat langer blijven liggen. Die leek erop te wijzen dat er vis actief was.”

VERKENNINGSRONDJE

Door een oud industrieel decor, waar de lucht zwanger is van cacao, varen we noordwaarts. De volgende stek betreft een ondieper stuk van de Zaan. “Dit is een relatief ondiep water, maar met de zachte temperaturen die al voorzichtig aan het voorjaar doen denken kan de vis best eens echt ondiep liggen. Bovendien pak je daar vaak ook de betere formaten.” Aangekomen op de stek va-

ren we eerst een verkenningsronde om het diepteverloop goed in kaart te brengen en zo perfect mogelijk te kunnen ankeren. “Signalen van vis op de dieptemeter zijn een mooie bonus, maar ik gebruik hem vooral om te zoeken naar mooie richeltjes, geultjes, plateaus en andere interessante stekken.”

VOOR ANKER GAAN

Zodra de precieze locatie is bepaald, legt Rick de boot met behulp van twee ankers vast. Met beleid laat hij het custom made ankertouw – geen ketting, die beschadigt de boot – zakken. “De eerste vijftien meter zijn verzwaard zodat het anker gemakkelijker bodem pakt. Dit is ondiep water en er staat niet al teveel wind, dus we kunnen redelijk vlot op de juiste plek gaan liggen. Mochten de omstandigheden wat lastiger zijn, neem dan rustig de tijd. Goed ankeren is essentieel om op de juiste plek te kunnen vissen.” In dit geval is dat een ruime tien meter uit de oever, waarbij we richting het ondiepe vissen.

Door de dobber op overdiepte af te stellen ligt de aasvis mooi plat op de bodem

Goed ankeren is essentieel bij het vissen met de pen vanuit de boot.

>> AAS

De aasvis kun je op verschillende manieren aanbieden.

Aan de ene haak hangt een hele spiering, aan de andere heeft Rick een half exemplaar geprikt. “In de winter is een kleine hap vaak favoriet.”

VERTROUWEN HOUDEN

De dobbers gaan allebei al snel aan de wandel, zij het vanwege de zuiging die een passerend binnenvaartschip veroorzaakt. Als de rust op het water is weergekeerd, liggen de penpen weer plat. En daar komt ondanks onze verwachtingsvolle blikken geen verandering in. “Je moet vertrouwen hebben in je aanpak”, doceert Rick. “Daarom kies ik tijdens een visdag altijd voor één techniek – mijn kunst-aas heb ik dan ook thuisgelaten. In het verleden wilde ik nog wel eens wisselen qua technieken, maar dan doe je twee dingen eigenlijk maar half en dat schiet ook niet op.” In het verlengde hiervan verkast hij ook niet te snel. “Je gaat immers niet zomaar ergens voor anker. Bovendien leert de ervaring dat je vaak toch bijmomenten hebt. Aan het einde van de dag is het niet zelden raak.”

PAKKEN EN LOSLATEN

Tijdens zijn uiteenzetting komt plotsklaps een van de dobbers omhoog. De spanning in de boot is direct om te snijden. De dobber verplaatst zich naar links en verdwijnt net onder water, om even later een stuk naar rechts weer boven te komen en stil te vallen. Dat is voor Rick het moment om met geopende beugel even voorzichtig aan de lijn te plukken. “Als de snoekbaars daarvoor lichte weerstand voelt, kan dat soms net het zetje zijn om door te pakken.” In dit geval lijkt echter het tegenovergestelde te gebeuren. De twijfel of de vis er nog aan zit, wordt helaas bewaarheid. Ook deze linkmiegel heeft de spiering weer losgelaten. “Van hamsteren is vandaag duidelijk geen sprake”, zegt de filiaalmanager van een Albert Heijn winkel. “Maar goed de dag is nog jong. We krijgen vast nog een kans die ook scheepsrecht betekent.”

OP DE PROEF GESTELD

Zijn optimisme wordt vervolgens echter danig op de proef gesteld. We doen nog drie andere stekken aan, maar daar ontbreekt zelfs ieder teken van leven en blijven de pennen roerloos liggen. “Ik zei toch dat het

>> WATEREN EN STEKKEN

Penvissen op snoekbaars kan op allerlei typen wateren. “Dat doen we sinds een aantal jaren zelfs op de grote rivieren, vooral in de zomermaanden als de rivier een stuk rustiger is dan ’s winters. Daarbij zoeken we diepere delen van kribvakken op, waar minder stroming staat. Taludrandjes en de randen van ondiepe stukken met waterplanten zijn bijvoorbeeld hotspots.”

Ook vanaf de kant kun je op veel wateren prima met de pen uit de voeten. “Zoek naar oneffenheden in de oeverlijn en naar plekken waar de bodem is uitgesleten, zoals bij bruggen, sluisjes en kademuuren. Het belangrijkste is dat je de stek goed kunt aanwerpen. Op bijvoorbeeld het Gooimeer en Volkerak gaat dat echter niet lukken en heb je een boot nodig.”

een hele ontspannen manier van vissen is?”, knipoogt Rick. “Zonder gekheid: penvissen blijft voor mij een hele mooie manier van vissen. De dobber die gaat lopen, de verrassing van wat je precies aan de haak hebt hangen, de zachte hengel die helemaal krom gaat en het doorgaans mooie formaat vis dat je met de pen vangt – kleine vissen zijn een uitzondering. Daarbij is het de oervorm van het vissen, die ik ooit van mijn pa heb geleerd. Anno 2018 is het wellicht wat *old skool*, maar zeker niet minder effectief. Heel wat wedstrijden van het Nederlands Kampioenschap Snoekbaarsvissen (NKS) zijn met de pen beslist.”

LAATSTE KANS

Op basis van ervaringen tijdens het NKS kiest Rick de laatste stek van

deze sessie. “Vorig jaar werd in de bocht bij de Zaanse Schans goed gevangen, dus ik stel voor om daarheen te gaan.” Aangekomen op de plek van bestemming ankert hij de boot veilig een eindje buiten de vaargeul, om de pennen daarna op de rand van het talud te water te laten. Die blijven een hele tijd onaangetroefd, totdat er één tergend langzaam gaat staan en vervolgens de diepte in glijdt. Rick staat haast te stuiteren in de boot bij deze derde (en mogelijk laatste) kans, maar weet zich te beheersen en zet op het juiste moment de haak. Deze vis blijft wel plakken en laat de penhengel mooi doorbuigen. Met een zucht van verlichting dirigeert hij de snoekbaars het landingsnet in. “Een mooi plaatje bij het praatje is toch wel prettig”.